

חבירו זכר ונתקבה בבראי. אחר כן בו נברא העולם למטה, בו נתן מה לפל.

השלמה מההשומות (סימן כ"ח)
 ומנין לנו ששים הם הקודושים ברוך הוא? שכתוב (מלכים א' ח) ואפה תפטע השם. האם שלמה מתפלל אל השם שישראל עלה חפלתו? אלא שנברא שמן על שמו. ולמה נקרא שמים? אלא שהוא עגל כמו ראש, ומלמד, ממשמאלו ואש מימינו ואש באמצע, שא מים, מאש ומפיט, ומכניס בינהם שלום. בא האש ומצא מצדו מدت האש. בא מים וממים ומכניס בינהם שלום, בא האש ומצא מצדו מדת האש. בא מים ומצא מצדו מדת המים והיינו (איוב כה) עשה שלום במרומיי. מהם השמים? מלפיד שגביל הקדוש ברוך הוא אש ומים וטפחן זה בזיה, ועשה מהן ראש לדבורי, שנאמר (תהלים ק"ט) ראש דבריך מהן ראש לדבורי שע"כ.

א"ת השמים, שמען שחשמים הוציאו את, בכך של סוד אליהם מים אחר שראשית הוציאו אותו. בין שזה הוציא הכל, והכל התישב במקומו כאחד, טבעת זו האחרונה נעשתה ראשית, ובראשית זו הוציא אוות עליונים, והשרה אור והתחילו מים להשפיע בנגד למטה. ועל זה בראשית ודאי ברא אלהים. ברא עולם הפתחון, בו הוציא מאורות, בו נתן מה לפל.

רבי יהודה אמר, על זה כתוב (ישעה י) היתפאר הגאון על החצב בו. נשבח של מי - לא של האמן הוא? אך בראשית זאת ברא אלהים עליון את השמים - נשבח של מי? של אלהים הוא! אמר רבי יוסי, זה שכתוב (דברים י) אשר לו אלהים קרבנים אליו. קרבנים?

דברים י) אשר לו אלהים דכתיב,

השימים חבירא דבר ונוקבא כדיין חוי.
לכתר Hai. ביה אתברי עלמא למתא. ביה יהיב חילא לכלא.

השלמה מההשומות (סימן כ"ח)

ומנא לנו דשים היו קדשו בריך הוא,
דכתיב (מלכים א' ח) **ואתה תפטע** השמים. **אתו שלמה מתפלל אל השמים** שישראל שמן על שמו. **ולמה נקרא שמים?** אלא שהוא עגול כמו דASH ומלמד שמים מימינו ואש ממשמאלו והיא באמצע שא מים, מאש ומאים ומכניס בינהם שלום, בא האש ומצא מצדו מדת האש. בא מים ומצא מצדו מדת המים והיינו (איוב כ"ה) עשה שלום במרומיי, מי שמים מלמד שגביל הקדוש ברוך הוא אש ומים וטפחן זה בזיה ועשה מהן ראש לדבורי שגאמר (תהלים ק"ט) ראש דבריך אמר אמת.

(עד כאן מההשומות)

א"ת השמים דמען דשים אפיקו את בחילא דרזא דאליהם חיים בתר בראשית אפיק לייה.

בין דהאי אפיק כלל ואכלא אתיש בדורותיה בחד. עזקא דא בתרייתא אתביבית ראשית. ובhai ראשית אפיק נהוריין על אין ושרי נהרא ושרי מיא לנגדא לקבלא למתא. ועל דא בראשית ודאי ברא אלהים. ביה ברא עלמא תפאה. ביה אפיק נהוריין. ביה יהיב חילא לכלא.

רבי יהודה אמר על דא כתיב, (ישעה י) היתפאר הגאון על החזב דמן, לאו דומנא הוא. אך בהאי ראשית ברא אלהים עלאה את השמים. شبחה דמן דאליהם הוא. אמר רבי יוסי האי דכתיב,